

3494

מדינת ישראל
הכנסת

פרוטוקול מס' 44/ד
מישיבת הוועדה לעניני פנים
שהוקיימה ביום ג', ח' תמוז תשט"ו - 28.6.55
בשעה 11.10

מזכיר-הוועדה:
נ. חת - היו"ר
ע. מסף
ח. ארימב
ס. חזני
א. כלפון
י. ניצני
ס. סנה
א. פרי
ש. פרלשטיין
י. קליבנוב

מזכיר-הוועדה:
מר מויאל - המנהל הכללי, משרד הפנים
מר אברזי - משרד הפנים

- סדר-היום:
1) שונות
2) בעיית מטפח המים לירושלים (המשן)
3) התמטת מספר חברי הרשויות המקומיות לגידול האוכלוסיה (המשן)
4) חוק לתיקון פקודת העיריות (הצעת חברי הכנסת אסף וחזני) (מעברה עמישב).

היו"ר ג. חת: פותח את הישיבה.

1. שונות

היו"ר ג. חת: בתקבל אזלנו מכתב אנונימי ממת "ותיקי בהריה" ובו תלונה על ראש המועצה המקומית. לדעת לא צריך להעביר אלינו מכתבים אנונימיים.

בתקבלה גם תשובתו של שר הפנים לשאלתה של חבר הכנסת סגורי-כהן בענין צידוף רמת-יונה לרחובות (קודם מת המכתב).

תושבי שפון הערבית שעל-יד המועצה המקומית נט-גלילה פנו אל הוועדה במכתב בו הם דורשים מעטד מוניציפלי.

היו"ר ג. חת: להעביר לשר הפנים את תוכן מכתב שפון הערבית ולבקש ממנו הסבריהם.

2. בעיית מטפח המים לירושלים

היו"ר ג. חת: קיבלתי זה עתה מכתב מחבר הכנסת אלישר בו הוא מבקש לדחות את ההחלטה בענין המים לירושלים עד לאחר הבחירות, כדי שוועדת הפנים תשמע את דעת נציגיה הצבאיים של עיריית ירושלים (קודם מת המכתב). גם אני חושב שמוטב להשתיר עתה את השאלה פתוחה.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים
28.6.55

אנשי סטחים.

ע.א.א.

ד.א.א.

הדבר היסודי שהיה צריך למצוא את סידורו טרם
בעשה. טרם נקבע טופית מי היא רשות המים
בירושלים. בענין זה יש התרוצצות של שלושה מוסדות: מוסד המעלה,
מוסד מוניציפלי ומוסד ציבורי-פרטי ("מקורות"). לדעתי על ועדת הפנים
לציין עובדה זו.

כן צריכה הוועדה לציין את העובדה שלאחר
ההפטיקה "מקורות" את המים לירושלים עקב פיגור בתשלום מצד העיריה,
התערבה הממשלה בדבר, ולאחר שהסדירה את ענין האשראי הוזהר המפקח
המים. הוועדה צריכה להמליץ שאם יקרו מקרים דומים בעתיד - על הממשלה
להתערב לפני שמפטיקים את המים ולא לאחר מהפטיקה.

הוועדה לא יכולה גם לעבור בשתיקה על
לפנות לכל הגורמים הנוגעים בדבר שיסיימו את חשש-דפתן המתנהל
ביניהם, בהקדם האפשרי.

היו"ר ג.ח.ח.

השאלה היא אם הוועדה נכנסה לפרטי הענין עד
כדי כך שהיא יכולה להגיע למסקנות כלשהן. אין
הוועדה יכולה להביע משאלות כלשהן מבלי לציין את הפעולות שכבר נעשו
בשטח זה.

הוועדה ספטיקה בשלב זה את הזיון
בענין הספקת המים לירושלים.

3. התאמת מספר חברי המועצות המקומיות לבירוקל המוניציפלי

היו"ר ג.ח.ח.

בענין זה ביקשנו בישיבה הקודמת מאת מר מויאל
לבדוק שנית את המצב במספר רשויות מקומיות
לפי רשימה שהמציא לו חבר המנסח סנה.

מר מויאל:

מנקודת-מבט משפטית אין כל חובה להגדיל את
מספר החברים באף אחת מן הנקודות שהזכיר חבר
הכנסת סנה, כולל עיריית חיפה. בכל מקום שאריך היה לתקן את המספר בהתאם
לחוק - הוא תוקן.

המפתח הוא: עד 5,000 תושבים - 9 חברי מועצה;
5,000 - 25,000 תושבים - 15 - 9 חברי מועצה; 25,000 - 100,000
תושבים - 15 - 21 חברי מועצה; 100,000 - 250,000 תושבים - 21 - 31
חברי מועצה.

היו"ר ג.ח.ח.

לפי מפתח זה יוצא שבשתי דרגות עלול להתקבל
אותו מספר של חברי מועצה. למשל: במסומ שיש בו
עד 5,000 תושבים, מספר החברים הוא תשעה, ואילו במקום שיש בו בין
5,000 ל-25,000 תושבים - המספר הוא בין תשעה ל-15, כלומר: גם כאן
יכול אשר לקבוע מספר של תשעה חברים.

ד.א.א.

בישיבה הקודמת ביקשתי מר מויאל לשאול את אשר
האם אין הוא חושב שחובתו להתאים את מספר
חברי המועצה בכל מקום לכרונת המחוקק שקבע אמפליטודה והשגיר אותה
לדיסקרציה של אשר?

מר מויאל:

לא נכון שקבענו בכל מקרה את המספר המינימלי
של חברי מועצה באותה דרגה. ברוב המקרים מתקרב
מספר חברי המועצה למספר המינימלי. יש לנו שתי מועצות עם 17 חברים,
חמש מועצות עם 15 חברים, 5 מועצות עם 13 חברים. מספר מינימלי של
תשעה חברים יש רק בשלושה מקומות. בת-ים היתה במסגרת המינימלית של
תשעה חברים, אך העלינו את המספר ל-11.

ב.א.

ישיבת ועדת הפנים
28.6.55

ד. ה.א.: בשעתו הגשנו רשימה על גידול מספר הבוחרים ועל אי-התאמת מספר חברי המועצה בהתאם לגידול זה. למשל: בבני-ברק גדל מספר הבוחרים מ-6,000 ל-14,000; ברמת-גן - מ-12 אלף ל-32 אלף; בפתח-תקוה - מ-12 אלף ל-20 אלף; בחולון - מ-6,000 ל-17 אלף, וכד'. החוק אינו מספיק על שר הפנים הודעה, אלא נותן לו רשות להגדיל את מספר חברי המועצה בכל אחד מהמקורות הללו שהם במסגרת שבין 5,000-25,000 תושבים. מנו מספיקים להגדיל את מספר הנבחרים ביחס למספר הבוחרים, כי נחרת בוצר ברשויות המקומיות אחוז חסימה של 10% ויותר.

הצעתי היא אפוא: "הוועדה ממליצה בפני שר הפנים להגדיל את מספר חברי המועצה באותם המקומות בהם גדל מספר הבוחרים במידה ניכרת, וזאת בתחומי הרשות המילתית לו על-פי החוק".

ה. ה.א.: אני תוסף בהצעה זאת, מתוך הנחה שהשר יתחשב בדעת הוועדה ובחמלצותיה.

ש. פרלשטיין: אני מתנגד להצעה זו. ההגיון מוסר שמוכלוסיה בת פחות מחמשת-אלפים תושבים לא צריכים להיות לה תשעה נציגים אלא פחות. אלא שהחוק קובע את המספר תשעה כמספר המינימלי של חברי המועצה, ולכן כל מקום שיש בו עד 5,000 תושבים מקבל תשעה חברים. כך אין זה מוסר שגם באותו מקום גדל מספר התושבים מחמשת-אלפים לאלפיים יש להגדיל בו באותו יחס את מספר חברי המועצה, כי לפי ההגיון לא צריכים היו מלכתחילה להיות בו תשעה חברים, אלא רק כשהגיעו לאלפיים תושבים.

ד. ה.א.: גם אני חושב, כמו חבר הכנסת טובה, שיש צורך דינאמי יש להגדיל את מספר חברי המועצה בפרוטורגיה לגידול המקום.

מ. סניאלי: רציתי רק לספר לחברי הוועדה שדיברתי עם ראש עיריית ציו-יורק כשהיא כאן, והתברר שבניו-יורק בת 8,5 מיליון תושבים יש רק 23 חברי מועצת העיריה, ומיליון ראש העיר צוקק למספר העולה על שני מיליון בוחרים כדי להיבחר לראש העיר. אין אנו חושבים שמספר גדול של נבחרים במועצה קטנה כמו כפר-יונה יוסיף הרבה לייעילות הנחלת העניינים בעיר, אלא י רק יהפוך אף גימט המועצה לביטח פוליטית.

ה. ה.א.: לעבור על הענין לסדר-היום.

4. חוק למיקום מקומות העיריות (הוצע חברי הכנסת אסף וחוזה) (מספרת עמ"ב)

ה. ה.א.: (קורא את הצעת החוק).

ע. ה.א.: בידי מפה מוצגת יותר מזה שהונחה על שולחן הכנסת. לפי המפה הזאת אמת רוביה שבין אנו מספיקים להכליל את הבולקים 6322 ז-6219, הכוללים את שכונת ביילינסון ושטח גושף של עיבוד חקלאי דיק. השטח המוצע לכלול עתה רק את המעברה - גוש 6320 כולו, חלק מגוש 4043, חלק מגוש 4044, גוש 4047 וחלק מגוש 4048.

ד. ה.א.: בהצעת-החוק שהגשנו יש שני חלקים: (1) סיפוח המעברה; (2) זכות בחירה דיטרואקטיבית. אני חוזר כי מהצעה זו חלפה בדבר זכות בחירה דיטרואקטיבית. הגושים שבנו מספיקים לצדף את מושביה וחולקים כבר לרובות, סיטמאופ ומגרשים, והמנשים לא יעזבו את המקום. לא מדובר כאן על סיפוח שכונת ביילינסון. זוהי פרשה בפני עצמה כי בין שכונת ביילינסון לבין העיר ספריד גוש של מדמה חקלאית מעובדת שנתו אי-אפשר לצדף לעיריית פתח-תקווה.

ס. חזני:

המעברה אינה יכולה להמשיך ולהתקיים כגוף עצמאי. בזאת נוכחנו מהנסיון, היו שלוש אפשרויות של טיפוח: מדרום לגוש שכונת המועצה האזורית מודיעין. היא כוללת ישובים חלשים שאין בכוחם לקחת על עצמם נטל של מקום שאוכלוסייתו טובה לפחות כפליים מאוכלוסייתו הוא, ומעברת עמישב מונה כ-8,000 נפש, ממזרח גובל הגוש עם המועצה האזורית אפק אשר מספר תושביה אינו מגיע לרבע מספר תושבי המעברה. נשארה האפשרות השלישית, והיחידה: טיפוח המעברה למועצת עיריית פתח-תקווה. גם המעברה וגם העיריה רוצה בכך. הגוש גובל בתחום עיריית פתח-תקווה לאורך של כשני קילומטרים.

א. פרי:

מהי שכונת ביילינסון? עם מי קשורים האנשים והיכן הם עובדים?

ס. חזני:

זוהי שכונת-עובדים עם משקי-עזר. בין המקום ובין פתח-תקווה מפריד שטח של אדמה חקלאית שאותו מי-אפשר לצרף לעיר. על-כל-פנים הבעיה של שכונת ביילינסון אינה חורגת מתחום הבעיות הרגילות ואינה מצריכה חוק.

כל השטח שעל טיפוחו מדובר עתה אינו כולל יותר

מאלף דונם.

א. פרי:

אחרי שההצעה נתקבלה בקריאה ראשונה בכנסת, אין היא עוד הצעה פרטית של המציעים, ואני מתנגד להשמיט מטנה את הסעיף המדבר על הריטרואקטיביות.

מר טריאל:

הוועדה שמונתה על-ידי שר הפנים לחקור את בעיית עתידה המוניציפלי של המעברה הזאת היתה מורכבת מארבעה אנשים. בראש הוועדה ישב הממונה על המחוז (מר גוברניק), וחבריה היו: בא-כוח משרד העבודה, ב"כ המקום וב"כ התכנון (מר דשבק), הוועדה סיימה את דיוניה רק אמש בשעה 22.30, והבוקר קיבלנו את הדו"ח מר גוברניק. הדו"ח שקיבלתי לא היה בכתב, כי טרם הספיקו לערוך אותו.

סתוך הדין-וחשבון אני לטר לדעת שהוועדה דנה בארבע אפשרויות לפתרון הבעיה: (1) היא דנה בשאלה אם אפשר לצרף את המעברה למועצה אזורית כלשהי שבשכנותה: מודיעין או אפק; (2) היא דנה באפשרות לנהל את המעברה כמועצה מקומית עצמאית; (3) היא דנה באפשרות להמשיך ולנהל את המעברה באמצעות משרד הפנים, כפי שנעשה עד היום; (4) היא דנה באפשרות של צירוף המעברה לפתח-תקווה.

ארבע האפשרויות הללו נסתמו לאחר ששמעו הוועדה את חוות-דעת משרד העבודה וחוות-דעת הסוכנות בצדן. שני הגופים הללו קבעו שכדי להעביר את התושבים מהמקום שבו הם גרים למקום קבוע בשיכונים, ההוצאה לבניית שיכונים אלה תעלה כ-5-6 מיליון לירות, ואין לסוכנות ולא למשרד העבודה כל אפשרות של הענקת זכות-קדימה למקום זה.

כתוצאה מעדות זו וקבלתה על-ידי הוועדה כעובדה, הגיעה הוועדה לכלל מסקנה שאין במצב הקיים כל אפשרות לצרף את הישוב הקיים למועצה אזורית שכנה, וזאת משתי סיבות: (1) משום שאופי התושבים אינו מאפשר את הטיפוח, כי אופי המקום הוא בעיקרו עירוני ולא חקלאי; (2) המעמסה שתטיל המעברה על שתי מועצות אזוריות כל-כך חלשות תהיה גדולה כל-כך שאלו לא תוכלנה לעמוד בה. הוועדה הגיעה גם לכלל מסקנה שאין כל אפשרות להקים את המעברה כמועצה מקומית נפרדת. אין גם להמשיך במסגרת הקיים של גיטו לאנשים היושבים שם, ללא אפשרות של עירוניים ביישוב במדינה. כן הגיעה הוועדה לכלל מסקנה שאין כל אפשרות להסכים שהמעברה תמשיך להתנהל כחלק בלתי נפרד של משרד הפנים, כי אין משרד הפנים בעל סגנון מתאים לנהל מקום כזה במשך תקופה ארוכה, והרי ההנחה היא שהמצב עלול להימשך כך תקופה ארוכה למדי עד שאפשר יהיה להעביר את התושבים.

סר מויאל:

ברוב דעות הגיעה אפוא הוועדה למסקנה שיש לצרף את המעברה לפתח-תקווה. החלטה זו נתקבלה ברוב של שלושה נגד אחד. ראש אגף התכנון הוא שהתנגד לצירוף זה. כל הארבעה הסכימו שהפתרון המוצע הוא פתרון הנא לקבל את הרע במיעוטו. ראש אגף התכנון הגיע לכלל מסקנה שעבור בנין המבנים הדרושים לתושבים הללו בהמשך השנים בין כה יוצא הסכום של 5 מיליון לירות. הסכום שנקבע עבור המעברה איננו מתאים לשוב קבע אפילו כשייבנו המבנים הדרושים. ולכן חושב ראש אגף התכנון שמתוך המסגרת הכללית של התקציב הקיים יש אפשרות לפתור את הבעיה של שיכון האנשים הללו בסקום מתאים יותר, ולשטור את האדמה הזאת לחקלאות, כפי שטומן בתחילה.

כל השלושה שהחליטו על הסיפוח הסכימו שאין הם חושבים שזהו הפתרון האידיאלי, ואין הם חושבים שטוב שהתושבים יישארו במקום ויקבלו את השירותים מעיריית-פתח-תקווה. הם רק יצאו מההנחה שאין למשרד העבודה ולסוכנות כל אפשרות לפתור את הבעיה, ואין הם מוכנים לתת זכות-קדימה לתושבים במקום, ולכן לא ראו כל אפשרות אחרת.

אינני סוכים עם חבר הכנסת אסף שכל התושבים במעברה הם בעד הצירוף. אינני יודע אפילו אם רובם הם בעד הצירוף. היו חילופי-דברים חריפים מאוד במעברה אמש בין אהודי הצירוף ובין התנגדים. המתנגדים התנגדו משהם שאין הם רוצים להשאר במקום; הם רוצים שיתנו להם מקום אחר לגור בו. הם סובלים כל שנה משטפונות, התנאים שם קשים למדי, המקום רחוק מרכז עבודתם (ב-3 קילומטר).

אך כפי שהכתיח שר הפנים בכנסת, מכיוון שיש חוות-דעת חיובית של רוב הוועדה - הוא מוכן לקבל את חוות-הדעת ולצרף את המעברה לעיריית פתח-תקווה. בעיית הצירוף כשלעצמה איננה פשוטה כל-כך. יש בראשונה לקבוע את השטחים שיש לקחו מאפק ולסודיעין, כי חלקים שונים של המעברה שייכים כיום באופן אדמיניסטרטיבי לאפק ולסודיעין. הבעלות על השטחים ברובה היא בידי המדינה או בידי הקק"ל. לאחר מכן יש להעביר את ההצעה לסחלקת המדינות וזו תגיש לנו תכנית מותאמת לתכניות הקיימות אצלה לקביעה סופית של גושים וחצאי-גושים שייקבעו לחלק זה או אחר. לאחר כל אלה מביאים את התכנית אלינו ומאשרים את הצו. יש גם צורך לשנות את הגבולות של אפק ופתח-תקווה, ולפרסם את שני הצווים בעניין זה. הכל תלוי במהירות בה תיענה סחלקת המדינות. הדבר עלול לקחת כחדשיים.

ע. אסא:

באותה סביבה יש גם שיכון של עמידר. השיכון הוא אחיד, כל התושבים נכנסו אליו באותו זמן. אבל גבול שטח השיפוט של עיריית פתח-תקווה עובר בתוכו, ויוצא שמספר בתים של השיכון במצאים מחוץ לתחום. בעלי-בתים אלה, ששנודע להם הדבר, מטרבים לשלם מסים, אם כי כל השירותים מקיפים את השיכון כולו.

סר מויאל:

במועצות המקומיות אנו יכולים לשנות את הגבולות כרצוננו. לא כן בעיריות. שם אין אנו יכולים לעשות מאומה ללא ועדת-חקירה. יש לנו סקרה דומה גם ב"צהלה". הדברים יסתדרו במשך הזמן.

ע. אסא:

בהצדעות זו רציתי גם להזכיר שנתקבלה תלונה משכונת ביילינסון שרוצים לטפחם בניגוד לרצונם למועצה הטאושדת אפק-מפעלות.

ס. חזני:

ברצוני לשאול את סר מויאל אם הבנתי נכון את דבריו שהודיע בשם שר הפנים באופן רשמי לוועדת הפנים שעל יסוד המלצת ועדת חקירה החליט שר הפנים על סיפוח המעברה לפתח-תקווה, אלא שיש צורך בכמה פעולות הנובעות מהחלטה זו, וטיד כשיוסדרו העניינים הטכניים יפרסם השר את הצו?

... ..

ישיבת ועדת הפנים
28.6.55

היו"ר ג. חת:

האם יש במשרד הפנים הודעה מפורשת של עיריית פתח-תקווה שהיא רוצה בסליפות זה? כל הבעיה היא בעיה של הכללת עול, ומשום העול הכבד הזה אי-אפשר לטפח את המעברה לצדק או לטודיעין. האם עיריית פתח-תקווה מוכנה לשאת בעול זה?

כן הייתי רוצה לדעת אם היו לפני ועדת החקירה בגלי-כוח התושבים. אני מבין שבא-כוח המקום היה חבר הוועדה, אבל האם היתה נציגות של כל התושבים, והאם אחוז הסתגדים לצירוף מבין התושבים הוא גדול או קטן?

מר סואל:

ההחלטה היחידה שאליה הגענו במשרד הפנים היתה לאחד את אפק ומפעלות. גבולות הסניעה המאוחדת לא נקבעו בהחלטה זאת. הכנת המפה לאיחוד לא נעשת ע"י משרד הפנים בירושלים, אלא ע"י המסונה על המחוז. לא שמעתי על הכללת שכונת ביזלינסון בתוך המועצה החדשה. אבל פרטים סופיים נדע כשיגיש לנו המסונה על המחוז את המפות.

אין הכרח לפי החוק לקבל את אישור המועצה לצירוף שטח כלשהו אליה. אם הוועדה מגיעה לכלל מסקנה שיש לצרף, אם טחנת רצון רוב התושבים אם מסיבות אחרות - מוסדת הוועדה את הדו"ח שלה לשר הפנים, ולו הדיסקרציה הסלמה לצדף או לא. אחד הצדדים שהשר צריך לדון בהם הוא רצון התושבים. אבל אין רצונם מחייב אותו.

הודעה רשמית של מועצת עיריית פתח-תקווה על רצונם לצרף את המעברה אין. יש מספר מכתבים מראש המועצה, המבקש לצרף את המעברה לעיר. אך הדבר לא הובא בזמן האחרון לדיון במועצה. הדיונים שנערכו במועצה סזמן לא הביאו להחלטה סופית. ראש העיר גם הופיע בתצאה ועדת החקירה. הוא הצביע על הקשלים שיש לו בסתן שירותים למקום, אבל למרות זאת חזר וטען שאינו חוזר בו מבקשתו לצרף את המעברה לעיר פתח-תקווה.

סגירבו

רבים היו העדים/לופיע בגני ועדת החקירה בשני הימים האחרונים. יו"ר הוועדה מניח שהאנשים הללו הם-הם האנשים שהיה בדעתם להביע התנגדות לסיפוח, אבל מסיבות שלא הבהיר לי הם לא הופיעו, והוועדה החליטה לבסוף שלא לחכות עוד ולפרטם את חוות-דעתה סבלי ששמעה את עדויותיהם של אלה שנקראו ולא הופיעו. אינני יכול להעריך מהו האחוז של אלה הרוצים בסיפוח ושל אלה הסתגדים לו, אבל אני יודע שיש סתגדים.

ברור שיש בדעת שר הפנים היום, לאחר קבלת הדו"ח ולאחר ההבטחה המפורשת מעל בימת הכנסת, לצרף את המעברה לעיריית פתח-תקווה. ברור לי - ואינני מדבר כעת בשם שר הפנים - שלא בריא לעשות את הדבר הזה באופן תחיקתי, והרבה יותר טוב לעשותו באופן אדמיניסטרטיבי.

היו"ר ג. חת:

אם הוועדה חושבת להיכנס בדיון - אני מציע להזמין לסדר בבוקר את סר גוברניק ואת סר רשיש.

ש. פרלשטיין:

אם הוועדה רוצה להחליט בפורטיה - לא נוכל לעשות זאת סבלי שנסיף בסקום ובבדוק את הסב בסו-עינינו.

ע. פוסל:

ההצעות הללו פירושן דחיה טוחלטת של הענין. אני מציע שהוועדה תחליט עכשיו שיו"ר הוועדה יודיע בכנסת שהוועדה, לאחר שקיבלה את הצעת החוק מהכנסת, נכנסה לבירור הענין. בינתיים הודיע בא-כוח שר הפנים שהשר קיבל את חוות-דעת הרוב של ועדת החקירה שמונתה על-ידו, וטודיע שהשר החליט לספר את מעברת עמישב לשטח העירוני של פתח-תקווה, ויעשה. את כל הצעדים הדרושים כדי להכין את פרטום הצו בהקדם האפשרי. לאור ההודעה הזאת המשיגה לטעשה את סטרת הצעת החוק, מוצאת הוועדה שהענין בא על תיקונו ומציעה לכנסת לקבל את הודעת שר הפנים, על דעת המציעים."

ישיבת ועדת הפנים
28.6.55

ד. חזני:

בעת הקריאה הראשונה טען אחד מחברי הכנסת שאופי הדברים הוא אדמיניסטרטיבי ולא תחיקתי. גם המציעים הסכימו שהכנסת בדרך-כלל אינה צריכה להיכנס לפרטים, אבל מאחר שנעשה עוול למקום וזה שנה וחצי אין בכוח המציעים לאלץ ולשכנע את הוועדה המבצעת לעשות לתיקון העוול - אין בפניהם דרך אחרת אלא להשתמש בנושק הפדרלמנטרי שביום ולאץ את הממשלה לעשות זאת, ושום כך הובאה ההצעה לכנסת. אבל כרגע סר סוויאל הודיע בשם שר הפנים שהיה החליט על הטיטוח, והכנסת מקבלת הודעה סמאלית על כך - הרי העניין בא על תיקונו, ושום כך מביא מציע לקבל את הצעת חבר הכנסת אסף.

א. פרי:

לצערי אינני יכול להצטרף לדעתם של המציעים. אינני חושב שהדבר בא על תיקונו. גם אני חושב שהדרך התחיקתית היא הרח-סכנות, אבל האחריות במקרה זה היא על שר הפנים שהשהה את העניין עד עתה. תושבי המקום עצמם, מצדם, אינם אשמים בכל הפרשה, ואין כל הצדקה שהם יסופחו לעיריית פתח-תקווה דוקא יום א' דלאחר הבחירות. אין כל הצדקה לכך שלא תהיה לתושבי המעברה זכות בחירה לעירייה.

היו"ר ג. חת:

יש הצעה של חבר הכנסת פרי שהוועדה תסיים את הדיון בחוק. לעומת זאת יש הצעה משותפת של חברי הכנסת אסף וחזני לפיה אססור מעל בימת הסגת הוועדה שהוועדה מוצאת שהעניין בא על סיפוקו.

התקופה:

יו"ר הוועדה יברר עם נשיאות הכנסת אפשרות של טסירת הוועדה מעל בימת הכנסת, ובצידה דעת-מציעוט של חבר הכנסת פרי לתשוקת-לב הכנסת, ומבלי שהכנסת תצטרך להצביע. אם יוברר שהדבר אינו ניתן לבצוע - יכנס היו"ר את הוועדה שנית בשעה 19.00.

ד. חזני:

לפני שהיו"ר נועל את הישיבה ברצוני להביע, על דעת כל הוועדה, הערכה ותודה ליו"ר הוועדה על עבודתו המאומצת ועל ביהול עבודת הוועדה. כן ברצוני להביע הערכה לבאציבי משרד הפנים ויתר המשרדים אשר שיתפו פעולה עם הוועדה ועזרו לה בעבודתה במשך שנות קיומה של הכנסת השניה.

(הישיבה נבעלה בשעה 13.15)